

foglalja az othomitai nyelvrnek, 's belőle azon világos következés ered, hogy ezen és a' chinai nyelv közt sok hasonlatosság van, melly minden mivel nyelvnek közt legmesterkéltlenebb. Don Mañoel Naxera e' pontot sem szalasztá-el szemei elől, hanem értekezése' második részét a' chinai grammatika' vizsgálására szentelé, hogy megmutassa, mint találatnak-meg annak minden fő tulajdonságai tökéletesen az othomiták' nyelvében.

KRITIKAI TÖREDEKEK.

Aprilis' 28dikán. „Korzikaiak Magyarországbán.“ Szinjáték négy felvonásban. Egyike Kotzebue' mulatságos családi rajzolatainak.

Aprilis' 30dikán. „Tancred.“ Hős daljáték két felvonásban. Rossini' kellemes muzsikájával. A' két új énekesné a' darabban gyakor méltó tapsokkal jutalmaztatott. — Igen különös, hogy Orbasano fő vezér után Syracuse' falai közt Magyar-, Bozsnyak-, Oláh-, Moldva- 's ki tudja még mi országok' czimereit hordozták kísérői.

'S e' hónap' megszüntével eltűntek a' tél' kellemetlenségei; minden fejlődő virágkehelyben minden madártorok' zengésében egy egy hirnököt látjuk ezen anyatermészetnek, melly a' szabadba hí bennünket sentebb éleletekre, lelkesebb mulatságokra. — Ohajtjuk tiszta szívünkkel mindenkinék, — siessen a' lelki örömek' éldéletére, mellyeket egy virágokkal hintett mező', egy csalogányokkal teli berek', a' gyöngö szellő által ingadoztatott kalászkok' látványa, a' fálkelő, a' leáldozó nap' gyönyörű képe nyújthatnak. Társaságunknak egy részét illyes mezei mulatságok Budapest' vidékén, másokat még távolabb környékeken foglalván-el, kénytelenek vagyunk eddigi töredeinkkel felhagyni; 's egyik hő kíváncsatul azok közül, mellyek keblünk a' budai színész társaság' és minden iránt, a' mi nemzeti, lelkesítették, ezt hagyjuk hátra: adja isten, hogy azoknak, kik ezen ujon nyílt játékszín iránt, mellynek előleple tavaszok vonatik-fől 's őszkor bocsájtatik-le, kedvet és vonalmat nem éreznek, adja isten, hogy azok' számos tagjai közül mindig bő számmal térjenek-be a' naponként előbbre haladandó budai színészek' előadásaira.

X. et Comp.

ERKÖLCSI VONÁS.

Mult hónap' 26dikán felbétre Perrault Eugenia, egy hét éves kis lányka, karján kosarával, az iskolából baza ment: az idő egész nap rüt volt, Ekkor egy közel ház' omladeki közül egy másik leányka valami 8 éves, hidegtől és ázástól reszketve, lépett Eugeniához. „Ah!“ zokogá az idegen gyermek, „nincs egy darakba kenyere, igen eheném!“ — „Van, istenem; — itt van, fogja; — de milly ázott! mi lelte!“ — „Már több órája állok itt. Atyám faláról hozott-be, egy boráros' ajtajánál parancsolá, hogy várjam-meg 's egy másik ajton elment, a' nélkül, hogy engem elvinné.“ — „Hát nincs anyja?“ — „Meghalt.“ — „De testvérei!“ — „Hetlen vagyunk; ezt atyám tan sokallotta!“ — „Ugy hát jőjön velem; nekem jó anyám van, ő fog ennie adni 's maga az én kedves testvérem lesz.“ — 'S a' kis angyal kézen fogá az idegen leányt, anyjához vitte 's mondá: „Ime anyám, itt egy szegény gyermek, kit atyja elhagyott: ugy-e magadnál tartod őt? hisz tudod, hogy a' mesében az elhagyott gyermekről a' jó isten azt mondja, hogy megfogja azokat áldani, kik róla gondoskodnak; a' jó isten téged is meg fog áldani!“ — E' gyöngéd ajánlásra az atyja tüstént áttöltözteték, ápolattott 's mint házi gyermek tekintetett, 's ott is maradt. 'S valjon ki atyja Eugeniának, a' ki illy gyöngéd korában illyen jótevőnek és érzékenynek mutatkozik? — Ezen derék ember egy betűöntőlegény. Egy előkelő dáma, ki e' ritka vonást hallá, a' családnak segédmet nyujta.

PESTI HIR.

Tegnap (3d.) a' közszere' legelőnébb jeleivel várattot a' nádor ő hercezsége a' két főváros' minden rendi 's rangú lakóitól. Az egész hidhossz zöldágakkal rakatott-ki, karfái nemzeti színekkel füstettek 's a' hidhajók' mindkét oldalról csúcsain nemzeti lobogók lengenek, hasonló lobogók lengtek a' fel-duna-soron több ablakból, 's este az egész duna-sor fényesen ki vála világítva. A' nádori főhercegnő főhercegi családjaival esteli 10 óráig várakozott a' gőzhajó kikötőjénél főszegecs férjére. A' főherceg ma érkezend-meg 's a' közszere' legünnepélyesebb jeleivel fog fogadtatni.